

Súd: Mestský súd Košice
Spisová značka: K3-10Csp/576/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7522208128
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 08. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jana Trnečková
ECLI: ECLI:SK:MSKE:2024:7522208128.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Košice, sudkyňou Mgr. Janou Trnečkovou, v spore žalobcu Všeobecnej úverovej banky, a.s.; skrátený názov: VÚB, a.s., IČO: 31 320 155, so sídlom Mlynské nivy 1, Bratislava, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou Gallo, s. r. o., IČO: 36 715 352, so sídlom Jilemnického 4012/30, Martin, proti žalovanému A. B., narodenému 3. marca 1981, trvale bytom C. XXX, v konaní o zaplatenie 40,69 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 40,69 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 40,69 eur od 28. februára 2020 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100,00 % proti žalovanému s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením súdom prvej inštancie.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenu Okresnému súdu Košice - okolie dňa 27. septembra 2022 sa žalobca domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu vo výške 40,69 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 40,69 eur od 28. februára 2020 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 28. februára 2018 uzatvoril so žalovaným zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX / XXXXXXXXXX, na základe ktorej bola žalovanému poskytnutá pôžička vo výške 137,37 eur na kúpu spotrebného tovaru špecifikovaného v zmluve. Kúpna cena tovaru bola 144,60 eur, z ktorej žalovaný pri podpise zmluvy uhradil formou akontácie sumu vo výške 7,23 eur. Na zvyšok kúpnej ceny bola žalovanému poskytnutá pôžička, ktorú mal žalovaný splácať v pravidelných 24 mesačných splátkach v sume 6,80 eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 163,20 eur. Z vyššie uvedenej zmluvy žalovaný uhradil sumu 122,40 eur. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, respektíve jednotlivé povinné splátky riadne a včas, t.j. v súlade so zmluvou, žalobca listom z 22. decembra 2019, označeným ako Predžalobná upomienka, vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok v dodatočnej lehote na plnenie a zároveň ho upozornil na možnosť zosplatenia úveru. Keďže žalovaný ani v dodatočne poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradil, žalobca dňa 19. februára 2020 úver zosplatnil, o čom bol žalovaný informovaný listom z 22. februára 2020 označeným ako Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru. Ku dňu podania žalobného návrhu mal žalovaný uhradiť sumu 170,32 eur, pozostávajúcu zo súčtu splátok predpísaných do zosplatenia spolu vo výške 149,60 eur (22 x 6,80 eur), sumy po zosplatnení vo výške 13,49 eur a akontácie vo výške 7,23 eur, pričom uhradil sumu 129,63 eur, zahŕňajúcu akontáciu vo výške 7,23 eur a celkovú sumu vykonaných úhrad vo výške 122,40 eur, ktoré sú riadnymi splátkami poskytnutého finančného plnenia. Celkový dlh žalovaného tak ku dňu podania žaloby predstavuje sumu 40,69 eur. Žalobca si zároveň uplatnil

aj zákonný úrok z omeškania, a to od šiesteho dňa nasledujúceho po vyhlásení okamžitej splatnosti, keďže Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou, kde obvyklá doba doručenia zásielky je 5 dní. Žalobca súčasne poznamenal, že zmluvnú pokutu vo výške 8,92 eur, vyplývajúcu z predložených listinných dôkazov, si v tomto konaní neuplatňuje.

3. Na preukázanie svojich tvrdení žalobca v žalobe označil a súdu predložil Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX z 28. februára 2018, vrátane Štandardných európskych informácií o spotrebiteľskom úvere (Quatro), datovaných k 28. februáru 2018, Informácie o ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN) a priemernej RPMN na príslušný spotrebiteľský úver, formulára Informačné povinnosti poskytovateľa služby, datovaného k 28. februáru 2018, Súhlasu spotrebiteľa s poskytnutím finančnej služby pred uplynutím lehoty na odstúpenie od zmluvy, datovaného k 28. februáru 2018, Spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy z 28. februára 2018, Obchodných podmienok Quatro, účinných od 1. januára 2018, ďalej Predžalobnú upomienku z 22. decembra 2019 s fotokópiou doručky, Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru z 22. februára 2020 a Prehľad splátok a úhrad žalovaného k č. zmluvy XXXXXXXXX.

4. Na výzvu súdu z 26. októbra 2022 na predloženie žalovaným podpísanej zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX z 28. februára 2018 žalobca reagoval podaním z 11. novembra 2022. V ňom poukázal na to, že v danom prípade ide o tzv. webovú zmluvu, ktorá je uzatváraná prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie (cez internet), to znamená bez vyhotovenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere v listinnej forme podpísanej zmluvnými stranami. Objasnil, že zmluve samotnej predchádza uzatvorenie tzv. rámcovej zmluvy, predmetom ktorej je popis spolupráce pri uzatváraní zmlúv o úvere prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie. Dodal, že pokiaľ už žalovaný bol evidovaný ako klient na základe iných, skôr uzatvorených zmlúv, neobsahuje podpis strán ani samotná rámcová zmluva.

5. V reakcii na následnú výzvu súdu z 21. novembra 2022, realizovanú v zmysle § 138 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len "CSP"), žalobca v odpovedi z 2. decembra 2022 uviedol, že zmluvu o úvere vrátane súvisiacich dokumentov je možné uzatvoriť písomnou formou v listinnej podobe, ako aj prostredníctvom elektronických prostriedkov, ktoré umožňujú zachytenie obsahu právneho úkonu a určenie osoby, ktorá právny úkon urobila v súlade s § 40 ods. 4 Občianskeho zákonníka. Spresnil, že ak sa klient rozhodne pre uzatvorenie zmluvy prostredníctvom elektronických prostriedkov, ktoré umožňujú zachytenie obsahu právneho úkonu a určenie osoby, ktorá právny úkon urobila, zmluvu klient uzatvára biometrickým podpisom. Odkazujúc na § 151 ods. 1 CSP a § 290 a nasl. CSP, mal za to, že ani v prípade spotrebiteľských sporov nie je súd oprávnený popierať skutkové tvrdenia za spotrebiteľa. Vychádzajúc z uvedeného, konštatoval, že v danom prípade nie je sporné, že so žalovaným uzatvoril prostriedkami diaľkovej komunikácie dňa 28. februára 2018 zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXXX / XXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanému pôžičku vo výške 137,37 eur. Zdôraznil, že žalovaný uzatvorenie zmluvy ani čerpanie peňažných prostriedkov na základe zmluvy žiadnym spôsobom nespochybnil, a preto by mal súd považovať tieto skutočnosti za nesporné.

6. Žalovaný na žalobu a jej prílohy, ktoré mu boli, vrátane vyjadrení žalobcu z 11. novembra 2022 a z 2. decembra 2022, postupom podľa § 167 ods. 1 CSP spolu s poučením o procesných právach a povinnostiach i výzvou v zmysle § 167 ods. 2 CSP na vyjadrenie dňa 19. decembra 2022 doručené do vlastných rúk, v určenej lehote žiadnym spôsobom nereagoval, a teda svoje právo nevyužil a k žalobe sa nevyjadril. Žiadne prostriedky procesnej obrany v spore nepoužil.

7. Okresný súd Košice - okolie vo veci pôvodne rozhodol podľa § 297 písm. b) CSP bez nariadenia pojednávania rozsudkom č. k. 10Csp/576/2022-63 z 30. januára 2023 tak, že žalobu zamietol (výrok I.), žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal a vyslovil, že žalobca na náhradu trov konania nemá právo (výrok II.).

Vychádzajúc z toho, že žalobca napriek výzve súdu nepredložil v súlade s obchodnými podmienkami žalovaným preukázateľne podpísané, a to či už vlastnoručne alebo elektronicky, vyhotovenie zmluvy, na základe ktorej si v konaní uplatňuje nárok, a ani rámcovú zmluvu, na ktorú sa odvolával, dospel k záveru, že nebolo preukázané uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Mal za to, že z dôvodu neplatnosti zmluvy pre rozpor so zákonom v zmysle § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., keďže táto nebola uzavretá v písomnej forme, sa žalobca domáhal v prejednávanej veci zaplatenia pohľadávky zo

zmluvného vzťahu, ktorého vznik nebol preukázaný, a preto dospel k záveru, že peňažné prostriedky poskytnuté žalobcom žalovanému predstavujú plnenie bez právneho dôvodu, a teda žalobcovi vznikol nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 14,97 eur, ktorý však bol ku dňu podania žaloby už premlčaný, na čo súd musel prihliadnuť ex offa.

8. Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote (včas) odvolanie, uplatniac odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f) a písm. h) CSP. Namietal skutkové a právne závery súdu o absencii zmluvného vzťahu medzi sporovými stranami, poukazujúc na predložené písomné vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola uzatváraná cez webovú aplikáciu, teda prostriedkami diaľkovej komunikácie. O skutočnosti, že došlo k platnému uzatvoreniu zmluvy svedčia aj čiastkové úhrady žalovaného. Žalobca nesúhlasil ani so spôsobom posudzovania premlčania nároku, zdôrazňujúc, že v zmysle rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 5 Cdo 224/2021, platí, že u spotrebiteľských zmlúv premlčacia lehota celého zosplatneného dlhu plynie po uplynutí troch mesiacoch od zročnosti splátky, kvôli ktorej veriteľ využil svoje právo na predčasné zosplatnenie. Zdôraznil tiež, že žalovaný bol v spore pasívny, nepoprel existenciu záväzkového vzťahu, pričom ani v prípade spotrebiteľských zmlúv súd podľa neho nemôže narúšať princíp rovnosti zbraní predpokladaný v § 151 ods. 1 CSP u tých skutkových okolností, ktoré boli nesporné. Vzhľadom na uvedené dôvody žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. K odvolaniu pripojil bližšie neidentifikovanú listinu s označením „Zmluva na diaľku“ so zákazníckym číslom žalovaného, jeho menom, priezviskom a ďalšími údajmi.

9. Žalovaný sa nevyjadril ani k odvolaniu žalobcu a v konaní ostal i naďalej nečinný.

10. Krajský súd v Košiciach v odvolacom konaní prejednal odvolanie žalobcu proti napadnutému rozsudku a keďže dospel k záveru o jeho dôvodnosti, uznesením č. k. 9CoCsp/24/2023-96 z 11. apríla 2024 rozhodol tak, že odvolaním napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Súdu prvej inštancie vyčítal, že nevzal do úvahy prednosť osobitnej právnej úpravy (lex specialis) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a ustanovenia zákona č. 266/2005 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku účinných v čase uzavretia zmluvy, ktoré sa vzťahujú na záväzkový vzťah sporových strán a ktoré vo vzťahu k ustanoveniam Občianskeho zákonníka ako lex generalis predstavujú špeciálnu právnu úpravu. Zdôraznil, že ustanovenie § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. ako lex specialis vo vzťahu k ustanoveniu § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka upravuje, že v prípade ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, a že teda takúto zmluvu o spotrebiteľskom úvere nemožno hodnotiť ako právny úkon absolútne neplatný v celom rozsahu podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Poukázal na to, že záver súdu prvej inštancie o nedostatku vôle žalobcu a žalovaného na uzavretie zmluvy nezodpovedá obsahu listinných dôkazov, z ktorých pri nespornosti a pasivite žalovaného nepopierajúceho prijaté plnenie zo strany žalobcu jednoznačne vyplýva, že mu boli poskytnuté finančné prostriedky, za účelom vrátenia ktorých poukazoval aj splátky úveru. Odvolací súd uzavrel, že z listinných dôkazov vyplynulo, že prejavy vôle sporových strán smerovali k založeniu záväzkového vzťahu, čo potvrdzuje nielen nepopretie jeho existencie žalovaným, ale aj to, na aký účel mal daný spotrebiteľský úver slúžiť (úhrada tovaru slúžiaceho pre účely a potreby dlžníka), ako aj úhrady dlhu vykonané dlžníkom (žalovaným). S ohľadom na uvedené súdu prvej inštancie uložil, aby opätovne vyhodnotil existenciu záväzkového vzťahu sporových strán, ďalej aby sa v súlade so zásadou prednosti právneho predpisu upravujúceho určité špeciálne otázky vo vzťahu k všeobecnej právnej úprave vysporiadal s formálnymi náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavretej na diaľku, berúc do úvahy, že zákonná úprava nevyžaduje v každom jednotlivom prípade autorizáciu elektronickým podpisom či pečaťou, ale umožňuje identifikáciu subjektov aj prostredníctvom iných prostriedkov diaľkovej komunikácie, a majú na zreteli, že v prípade, ak by v konaní nebolo možné vychádzať zo záveru, že došlo k uzavretiu zmluvy v písomnej forme, podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. nemá taký nedostatok za následok neplatnosť zmluvy.

11. Strany sporu na rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré im bolo doručené, žiadnym spôsobom nereagovali.

12. Súd vec opätovne prejednal a rozhodol bez nariadenia pojednávania na základe listinných dôkazov predložených stranami v súlade s § 297 písm. b) CSP, podľa ktorého pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur. Rozsudok bol vyhlásený verejne dňa 22. augusta 2024, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku boli oznámené postupom podľa § 219 ods. 3 CSP.

13. Súd sa oboznámil s obsahom žaloby a písomných vyjadrení žalobcu, posúdil jeho podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty, vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov nachádzajúcich sa v súdnom spise a na základe vykonaného dokazovania zistil tento skutkový stav:

14. Žalobca na preukázanie svojich skutkových tvrdení predložil súdu listinu označenú ako Zmluva o spotrebiteľskom úvere a datovanú k 28. februáru 2018 (ďalej aj len "Zmluva") (č. I. 11-13 spisu), predmetom ktorej bolo poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru na kúpu tovaru – nešpecifikovaného – Skialpmania.sk – za kúpnu cenu 144,60 eur. Vzhľadom na akontáciu vo výške 5,00 %, t.j. 7,23 eur, sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému doplatok kúpnej ceny zodpovedajúci celkovej výške úveru v sume 137,37 eur (čl. VII. ods. 7.2 Zmluvy) s čerpaním dňa 28. februára 2018 (čl. XVI. Zmluvy). Výška splátky bola určená sumou 6,80 eur mesačne so splatnosťou k 20. dňu v kalendárnom mesiaci a poznámkou, že výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a poplatkov sú uvedené v Splátkovom kalendári v čl. XVI. Zmluvy. Počet splátok bol 24 s tým, že prvá splátka bola splatná 20. apríla 2018. Termín konečnej splatnosti bol určený dňom 20. februára 2020. V Zmluve bola ďalej uvedená ročná percentuálna miera nákladov (ďalej aj len "RPMN") vo výške 19,14 %, fixná ročná úroková sadzba vo výške 19,14 %, odplata vo výške 19,14 %, údaj o priemernej hodnote RPMN vo výške 13,76 %, údaj o najvyššej prípustnej výške odplaty vo výške 19,22 %. Celková čiastka, ktorú mal spotrebiteľ zaplatiť, tak v zmysle Zmluvy predstavovala 163,20 eur, a teda celkové náklady spotrebiteľa boli v Zmluve vyjadrené údajom vo výške 25,83 eur. Doba trvania Zmluvy bola určená údajom 24 mesiacov alebo do splatenia všetkých záväzkov klienta podľa tejto Zmluvy (čl. III. Zmluvy).

Obsahom čl. XVI. Zmluvy bol Splátkový kalendár, z ktorého vyplýva dátum splatnosti každej z 24-och splátok, ako aj spôsob, akým sa jednotlivé splátky započítavajú na úhradu istiny a úrokov, a tiež výška zostatku istiny po úhrade tej ktorej splátky.

V čl. X. (Následky nesplácania úveru a zmluvná pokuta), ods. 10.2 Zmluvy je dojednané vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru tak, že banka je oprávnená v prípade riadneho a včasného nesplácania splátok úveru žiadať od klienta zaplatenie celej pohľadávky pred dátumom konečnej splatnosti úveru, ktorá sa stane okamžite splatnou (vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru), ak je klient v omeškaní s úhradou jednej splátky alebo čiastočného plnenia jednej splátky počas obdobia dlhšieho ako tri mesiace, a to za podmienok ustanovených v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Banka je ďalej v prípade nesplácania úveru oprávnená účtovať klientovi úroky z omeškania a iné náklady súvisiace s vymáhaním pohľadávky banky uvedené v tejto Zmluve.

Čl. XI. (Zmluva na diaľku) Zmluvy ustanovuje, že zmluva je uzatváraná na diaľku v zmysle zákona o finančných službách na diaľku, ak banka a klient uzatvára zmluvu výlučne prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie najmä, avšak nielen prostredníctvom elektronickej pošty, telefónu, faxu, ponukového katalógu bez súčasnej fyzickej prítomnosti banky a klienta (ods. 11.1). Zmluva ja uzavretá na diaľku aj v prípade aktívnej a pozitívnej súčinnosti klienta s bankou počas marketingovej komunikácie, ktorá spočíva v spätnej reakcii, napríklad v podaní, vyplnení alebo podpísaní žiadostí, formulárov, návrhov zmlúv, ich odoslaní a pod. sa považuje za žiadosť klienta alebo súhlas klienta uzatvoriť s bankou zmluvu, ak nie je preukázaný opak (ods. 11.2). V prípade, ak bola zmluva podaná prostriedkami diaľkovej komunikácie, za podpis klienta na tejto zmluve sa považuje podpis alebo dokumentované vyjadrenie súhlasu prostriedkami diaľkovej komunikácie v zmysle zákona o finančných službách na diaľku (ods. 11.3).

Čl. XVII. ods. 17.10 Zmluvy ustanovuje, že jej neoddeliteľnou súčasťou sú Obchodné podmienky a Cenník, ktorými sa zmluvné strany riadia vo veciach, ktoré nie sú osobitne upravené v tejto Zmluve.

Čl. XVIII. Zmluvy označený ako Podpis zmluvy obsahuje miesto pre podpis žalovaného s údajom o dátume a čase podpisu 28. februára 2018 o 13.30 hod., avšak bez príslušného podpisu žalovaného.

Na uvedenom mieste sa nachádza len podpis zástupcu banky (žalobcu), identifikovaného menom, priezviskom i zastávanou pracovnou pozíciou, s rovnakými údajmi o dátume a čase podpisu 28. februára 2018 o 13:30 hod.

Rovnako aj na ostatných listinách pripojených k Zmluve a obsahujúcich miesto pre podpis žalovaného s údajom o rovnakom dátume a čase podpisu (28. februára 2018 o 13:30 hod.), t.j. na listinách označených ako Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere (Quatro), Informačné povinnosti poskytovateľa služby, Súhlas spotrebiteľa s poskytnutím finančnej služby pred uplynutím lehoty na odstúpenie od zmluvy, Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva a Obchodné podmienky Quatro, samotný podpis klienta (žalovaného) absentuje (č. l. 14-20 spisu).

15. Listom z 22. decembra 2019, označeným ako Predžalobná upomienka, žalobca žalovanému oznámil, že k uvedenému dňu eviduje k Zmluve č. 8029702445, evidenčné č. 21358047, uzavretej 28. februára 2018, nedoplatok na splátkach v celkovej výške 20,40 eur, a žalovaného žiadal o jeho bezodkladnú úhradu s upozornením, že ak do 5. februára 2020 nedôjde k jeho úhrade, bude oprávnený úver zosplatiť. Z pripojenej fotokópie doručenky vyplýva, že zásielku obsahujúcu predmetnú listinu si žalovaný prevzal dňa 30. decembra 2019 (č. l. 20 p. v. – 21 spisu).

16. Z Oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru z 22. februára 2020 vyplýva, že žalobca žalovanému oznámil, že keďže napriek výzve na doplatenie splatných splátok a upozorneniu na stratu možnosti splácať poskytnutý úver formou mesačných splátok, dlžné splátky v stanovenej lehote neuhradil, stal sa jeho dlh zo Zmluvy č. 8029702445 splatným v celom rozsahu. Zároveň ho informoval, že dlžná čiastka predstavuje k uvedenému dňu sumu v celkovej výške 40,70 eur a táto sa bude ďalej úročiť zákonným úrokom z omeškania (č. l. 21 p. v. spisu).

17. Z Prehľadu splátok a úhrad žalovaného k Zmluve č. 21358047 súd zistil, že celkom 18 platieb po 6,80 eur, uskutočnených žalovaným v období od 19. marca 2018 do 11. novembra 2019, zodpovedajúcich v súčte sume 122,40 eur, bolo postupne započítaných na úhradu spolu 18-tich celých splátok predpísaných žalovanému vo výške po 6,80 eur a splatných v období od 20. apríla 2018 do 20. septembra 2019. Na následne predpísané splátky splatné 20. októbra 2019, 20. novembra 2019, 20. decembra 2019 a 20. januára 2020 už žalovaný neuhradil žiadnu sumu, a preto dňa 19. februára 2020 žalobca zosplatiť zostatok úveru vo výške 13,49 eur (č. l. 22 spisu).

18. Z listiny predloženej žalobcom spolu s odvolaním a označenej ako „Zmluva na diaľku“ (na č. l. 80 spisu) súd zistil, že dňa 7. septembra 2013 bolo žalovanému vygenerované zákaznícke číslo vzťahujúce sa k „starej Zmluve na diaľku“ a dňa 6. augusta 2014 zákaznícke číslo vzťahujúce sa k „novej Zmluve na diaľku,“ ktorá bola žalovanému zaslaná do e-mailovej schránky a súhlas s ktorou vyjadril prostredníctvom SMS kódu.

19. Na základe vykonaného dokazovania súd právne uzatvára:

20. Podľa § 261 ods. 6 písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy (k 28. februáru 2018), t.j. do 30. apríla 2018 (ďalej len "Obchodný zákonník"), touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho časti (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

21. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

22. Podľa § 503 ods. 1, 2 a 3 Obchodného zákonníka záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú. Ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

Dlžník je oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Úroky je povinný zaplatiť len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov.

23. Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplatenej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve, a to bez potreby osobitného upozornenia.

24. Podľa § 369 ods. 3 Obchodného zákonníka ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

25. Podľa § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy (k 28. februáru 2018), t.j. do 31. augusta 2018 (ďalej len "Občiansky zákonník"), ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

26. Podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy (ďalej len "nariadenie") výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

27. Podľa § 2 ods. 1 písm. a) a písm. b) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy (k 28. februáru 2018), t.j. do 26. septembra 2018 (ďalej len "zákon o ochrane spotrebiteľa"), na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, zamestnania alebo povolania,
- b) predávajúcim osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti alebo povolania, alebo osoba konajúca v jej mene alebo na jej účet.

28. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy (k 28. februáru 2018), t.j. do 30. apríla 2018 (ďalej len "zákon č. 129/2010 Z. z."), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

29. Podľa § 2 písm. a) a písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. na účely tohto zákona sa spotrebiteľom rozumie fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, a veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

30. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. na účely tohto zákona sa zmluvou o spotrebiteľskom úvere rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

31. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

32. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) odplatu podľa osobitných predpisov,
- k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť

čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,

z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok,

aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

33. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu,

f) veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia,

g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.

34. Podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

35. Podľa § 40 ods. 3 Občianskeho zákonníka písomný právny úkon je platný, ak je podpísaný konajúcou osobou; ak právny úkon robia viaceré osoby, nemusia byť ich podpisy na tej istej listine, ibaže právny predpis ustanovuje inak. Podpis sa môže nahradiť mechanickými prostriedkami v prípadoch, keď je to obvyklé.

36. Podľa § 46 ods. 1 Občianskeho zákonníka písomnú formu musia mať zmluvy o prevodoch nehnuteľností, ako aj iné zmluvy, pre ktoré to vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov.

37. Podľa § 46 ods. 2 Občianskeho zákonníka pre uzavretie zmluvy písomnou formou stačí, ak dôjde k písomnému návrhu a k jeho písomnému prijatiu. Ak ide o zmluvu o prevode nehnuteľnosti, musia byť prejavy účastníkov na tej istej listine.

38. Podľa § 1 zákona č. 266/2005 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy (k 28. februáru 2018), t.j. do 31. augusta 2023 (ďalej len "zákon č. 266/2005 Z. z.") tento zákon upravuje ochranu spotrebiteľa pri finančných službách poskytovaných dodávateľom prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie na základe zmluvy na diaľku a uzavieranie zmluvy na diaľku.

39. Podľa § 2 písm. a) zákona č. 266/2005 Z. z. na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou na diaľku zmluva medzi dodávateľom a spotrebiteľom o poskytnutí finančnej služby výlučne prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie.

40. Podľa § 2 písm. e) zákona č. 266/2005 Z. z. na účely tohto zákona sa rozumie prostriedkom diaľkovej komunikácie prostriedok, ktorý bez súčasného fyzického kontaktu dodávateľa a spotrebiteľa možno

použiť pri poskytovaní finančnej služby na diaľku, najmä elektronická pošta, telefón, fax, adresný list, ponukový katalóg.

41. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

42. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

43. Podľa § 53 ods. 2, ods. 3 a ods. 5 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

44. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

45. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

46. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

47. Podľa § 1 ods. 1 nariadenia odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Pri výpočte odplaty sa vychádza z predpokladu, že spotrebiteľská zmluva zostane platná dohodnutý čas a že dodávateľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách dohodnutých v spotrebiteľskej zmluve.

48. Podľa § 1 ods. 2 nariadenia odplata podľa odseku 1 sa vyjadruje v percentách zo sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov za rok a vypočíta sa ako súčet plnení podľa odseku 3 za rok.

49. Podľa § 1 ods. 4 nariadenia na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu, naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy.

50. Podľa § 1a ods. 1 nariadenia ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným

úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety.

51. Podľa § 21 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. veriteľ je povinný predkladať Ministerstvu financií Slovenskej republiky (ďalej len "ministerstvo") a Národnej banke Slovenska údaje o novoposkytnutých a poskytnutých spotrebiteľských úveroch. Ministerstvo alebo ním určená osoba zverejňuje na webovom sídle ministerstva informácie z údajov podľa odseku 1. Národná banka Slovenska na svojom webovom sídle zabezpečí komunikačné prepojenie umožňujúce sprístupnenie informácií zverejnených podľa predchádzajúcej vety.

52. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

53. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

54. Podľa § 54a zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom v čase podania žaloby premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahraďiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

55. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

56. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

57. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

58. Podľa § 1 písm. a) zákona č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony v znení účinnom od 27. marca 2020 lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva, v čase odo dňa účinnosti tohto zákona do 30. apríla 2020 neplynú.

59. Podľa § 8 písm. a) zákona č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony v znení účinnom od 19. januára 2021 lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva, v čase odo dňa účinnosti tohto zákona do 28. februára 2021 neplynú.

60. Súd dospel k nasledujúcemu právnomu záveru:

61. Viazaný právnym názorom vysloveným v prejednávanej veci odvolacím súdom, mal súd za to, že vykonaným dokazovaním, po jeho doplnení v prílohe odvolania predloženým listinným dôkazom, bolo preukázané a medzi stranami nebolo v zmysle § 151 ods. 1 CSP sporné, že dňa 28. februára 2018 bola medzi žalobcom ako bankou a žalovaným ako dlžníkom platne a zákonom č. 266/2005 Z. z. predvídaným a dovoľeným spôsobom (prostriedkom diaľkovej komunikácie), zodpovedajúcim písomnej forme uzatvorenia spotrebiteľskej zmluvy, uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej žalobca ako veriteľ poskytol žalovanému ako dlžníkovi úver v sume 137,37 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť veriteľovi spolu s úrokmi v dohodnutých mesačných splátkach. Medzi žalovaným a bankou

bola uzatvorená úverová zmluva, ktorá sa riadi režimom Obchodného zákonníka, avšak v danom prípade sa zároveň jedná o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a podľa zákona o ochrane spotrebiteľa. Novela Občianskeho zákonníka účinná od 1. apríla 2015 doplnila ustanovenie § 52 ods. 2 o tretiu vetu, podľa ktorej na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Žalovaný obsah Zmluvy, jej formulárových zmluvných podmienok pred jej uzatvorením podstatným spôsobom nemohol ovplyvniť. Súdu je z rozhodovacej činnosti známe, že banka používala vzorový text zmluvy, zmluvných podmienok vo viacerých prípadoch pri poskytovaní pôžičiek spotrebiteľom. Žalovanému poskytol veriteľ úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, pričom žalovaný pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej či inej podnikateľskej činnosti, ale ako spotrebiteľ, čo je zrejmé aj z jeho označenia v Zmluve menom, priezviskom, rodným číslom, adresou trvalého pobytu. Na uvedenú Zmluvu sa vzťahuje aj zákon č. 129/2010 Z. z., pretože žalobca poskytol spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania a žalovanému bol spotrebiteľský úver poskytnutý na iný účel ako na výkon povolania alebo podnikania, pričom opak žalobca netvrdil a ani nepreukazoval. Z uvedených dôvodov bolo potrebné Zmluvou založený právny vzťah posúdiť aj podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka a podľa relevantných ustanovení zákona o ochrane spotrebiteľa a zákona č. 129/2010 Z. z.

62. K záveru o platnom uzatvorení zmluvy o spotrebiteľskom úveru a dodržaní jej zákonom ustanovenej písomnej formy dospel súd, vychádzajúc z toho, že na záväzkový vzťah strán sa vzťahujúce ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. a zákona č. 266/2005 Z. z. predstavujú vo vzťahu k ustanoveniam Občianskeho zákonníka ako lex generalis špeciálnu právnu úpravu, ktorá nevyžaduje v každom jednotlivom prípade autorizáciu elektronickým podpisom či pečaťou, ale umožňuje identifikáciu subjektov aj prostredníctvom iných prostriedkov diaľkovej komunikácie. S ohľadom na žalobcom dodatočne, v prílohe odvolania predložený listinný dôkaz, možno konštatovať, že v prejednávanom prípade existuje elektronická stopa preukazujúca komunikáciu medzi žalobcom a žalovaným, ktorá predchádzala uzatvoreniu Zmluvy a ktorá umožňuje identifikáciu žalovaného v súlade s tým, ako je označený v Zmluve. Forma elektronického vyhotovenia zmluvy umožňuje zachytenie jej obsahu v každom jednotlivom okamihu tak pre potreby spotrebiteľa, ako aj veriteľa. V danom prípade je tak jednoznačne identifikovateľný tak obsah právneho úkonu, ako aj jeho zmluvné strany, a preto možno súhlasiť so žalobcom, že vzhľadom na zákonnú úpravu nevyžadujúcu v každom jednotlivom prípade zaručený elektronický podpis, nemá jeho absencia v tomto prípade za následok nedostatok písomnej formy a neplatnosť právneho úkonu (viď v skutkovo totožnej veci uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k. 11CoCsp/18/2023-100 zo 17. apríla 2024).

63. Keďže žaloba bola na súde podaná dňa 27. septembra 2022, teda v čase účinnosti § 54a Občianskeho zákonníka, súd ex offo posúdil otázku (či už čiastočného alebo úplného) premlčania uplatneného nároku, pričom dospel k záveru, že pohľadávka žalobcu vyplývajúca zo Zmluvy v rozsahu uplatnenom žalobou nie je premlčaná. Najstaršia splátka úveru, s úhradou ktorej sa žalovaný dostal do omeškania a pre omeškanie s úhradou ktorej došlo k zosplatneniu celého zvyšku úveru, bola splatná 20. októbra 2019. To znamená, že v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30. novembra 2022, sp. zn. 5 Cdo 224/2021) začala premlčacia doba predčasne zosplatneného dlhu zo spotrebiteľského úveru poskytnutého na základe Zmluvy plynúť dňa 22. januára 2020 ako prvého deň nasledujúceho po uplynutí troch mesiacov od omeškania so splnením splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatným celý dlh (do omeškania so splnením splátky splatnej 20. októbra 2019 sa dlžník dostal dňa 21. októbra 2019), pričom s ohľadom na prerušenie plynutia premlčacích lehôt, ku ktorému došlo na podklade zákona č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, by bola uplynula až dňa 8. apríla 2023.

64. Súd sa ďalej zaoberal výškou odplaty, posudzujúc jej súlad s ustanovením § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ktoré určuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty za poskytnutie peňažných prostriedkov v spotrebiteľskej zmluve odkazom na vykonávací predpis – nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. V zmysle § 1a ods. 1 v spojení s § 1 ods. 4 nariadenia odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN) bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnenej naposledy v čase predchádzajúcom uzatvoreniu spotrebiteľskej zmluvy. Zo súhrnných informácií o údajoch

o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 4. štvrtrok 2017 ku dňu 31. decembra 2017 vyplýva, že ostatné spotrebiteľské úvery so splatnosťou nad 1 do 5 rokov vrátane sa poskytovali pri RPMN 9,61 %. Výška odplaty, zodpovedajúca hodnote ročnej úrokovej sadzby i RPMN, ktorá bola v Zmluve určená vo výške 19,14 %, teda neprevyšuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty v zmysle § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v spojení s § 1a ods. 1 a § 1 ods. 4 nariadenia (t.j. $2 \times 9,61 \% = 19,22 \%$), čo znamená, že je v súlade so zákonom. Len pre úplnosť súd poznamenáva, že za účelom zistenia, či výška odplaty podstatne neprevýšila najvyššiu prípustnú odplatu sa údaj o priemernej hodnote RPMN zverejňuje v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. na stránke Ministerstva financií Slovenskej republiky a teda je skutočnosťou všeobecne známou, preto sa v zmysle § 186 ods. 1 CSP nedokazuje.

65. Či je nárok žalobcu dôvodný a preukázaný, súd následne posudzoval aj podľa relevantných ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z., pričom mal za to, že Zmluva, na základe ktorej žalobca žalobou uplatnený nárok uplatňoval, obsahuje všetky podstatné náležitosti vyžadované ustanovením § 9 ods. 2 naposledy označeného zákona. Zároveň, majúc na zreteli ustanovenie § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., preskúmal aj správnosť a prípustnosť výšky RPMN uvedenej v Zmluve vo výške 19,14 % a zistil, že táto bola vzhľadom na predpoklady použité na jej výpočet v Zmluve správne vyčíslená a, ako to už bolo vyššie konštatované, neprekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenú v zmysle § 1a ods. 1 v spojení s § 1 ods. 4 nariadenia hodnotou 19,22 %.

66. Pri posudzovaní náležitostí Zmluvy súd súčasne dospel k záver, že táto bola uzavretá bez zistených zjavných neprijateľných podmienok.

67. Predložením písomného vyhotovenia riadne a platne uzatvorenej Zmluvy a Prehľadu splátok a úhrad ako listiny zaznamenávajúcej prijaté splátky žalovaného žalobca preukázal, že na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere poskytol žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 137,37 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť v 24-och mesačných splátkach po 6,80 eur, pričom žalovaný zaplatil len sumu 122,40 eur. Keďže, ako to vyplýva z Prehľadu splátok a úhrad, žalovaný neplnil dohodnuté splátky riadne a včas, žalobca dňa 19. februára 2020 vyhlásil úver za predčasne splatný, pričom si uplatnil nárok na vrátenie zostatku úveru vo výške 40,69 eur, ktorá zodpovedá súčtu do zosplatenia predpísaných a neuhradených splátok vo výške 27,20 eur ($4 \times 6,80$ eur) a zosplatennej sumy vo výške 13,49 eur.

68. Vzhľadom na skutočnosť, že plnenie zo Zmluvy zo strany žalovaného bolo dojednané v splátkach a termín splatnosti poslednej splátky bol určený na 20. februára 2020, súd tiež preskúmal, či došlo k účinnému zosplateniu pohľadávky zo Zmluvy. Dospel pritom k záveru, že žalobca preukázal predčasné zosplatenie pohľadávky, keď predloženou Zmluvou preukázal dohodu strán o práve veriteľa žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre neplnenie splátok (čl. X. ods. 10.2 Zmluvy), predloženým Prehľadom splátok a úhrad preukázal omeškanie žalovaného a predložením Predžalobnej upomienky z 22. decembra 2019 s k nej pripojenej fotokópie doručenky a Oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru z 22. februára 2020 preukázal splnenie zákonných podmienok vyžadovaných ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka.

69. Keďže žalovaný po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru dlžnú sumu ani len sčasti neuhradil a zároveň v priebehu sporu žalovanú pohľadávku nerozporoval, pričom žalobca uniesol dôkazné bremeno, považoval súd žalobu za dôvodnú, a preto jej v celom rozsahu vyhovel. Vzhľadom na uvedené skutočnosti a s poukazom na vyššie citované zákonné ustanovenia rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, a teda zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 40,69 eur.

70. Žalobca si žalobou uplatnil aj zákonné úroky z omeškania vo výške 5,00 % ročne z dlžnej sumy.

71. Zákonné úroky z omeškania boli žalobcom uplatnené v sadzbe súladnej s nariadením, teda o päť percentuálnych bodov vyššej ako bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania.

72. Súd mal za preukázané, že žalovaný si svoju povinnosť vrátiť poskytnutý úver žalobcovi riadne a včas nesplnil, čím sa dostal do omeškania, a preto žalobcovi priznal aj právo na zákonné úroky z omeškania.

Tie si žalobca uplatnil s prihladením na Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru z 22. februára 2020, ktorého doručenie v žalobcom označený deň žalovaný nerozporoval.

73. Sumarizujúc uvedené, považoval súd žalobu za dôvodnú v celom rozsahu, a preto žalobcovi priznal nárok na zaplatenie sumy vo výške 469,14 eur a úroku z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 40,69 eur od 28. februára 2020 do zaplatenia. Keďže v priebehu konania nebolo ničím spochybnené tvrdenie žalobcu, že dlžnú sumu mu žalovaný do dňa podania žaloby ani do dňa vyhlásenia rozsudku nezaplatil, bol k tejto povinnosti zaviazaný súdom.

74. Podľa § 232 ods. 2 CSP ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak.

75. Podľa § 232 ods. 3 CSP lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

76. O splatnosti prisúdenej sumy súd rozhodol podľa citovaných ustanovení § 232 ods. 2, ods. 3 CSP. Na určenie dlhšej ako zákonnej lehoty na plnenie súd žiaden dôvod nezistil.

77. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

78. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

79. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

80. Podľa § 396 ods. 3 CSP ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

81. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v súlade s vyššie citovanými ustanoveniami CSP. Vychádzajúc z toho, že žalobca bol v konaní v celom rozsahu úspešný, súd mu priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100,00 % proti žalovanému. Súd zároveň nevidel priestor pre aplikáciu § 257 CSP. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia v dvoch vyhotoveniach na Mestský súd Košice (§ 362 ods. 1 CSP).

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).